

Sandhed - del 2

To typer af sandhed

Her er nogle interessante citater fra "Et Kursus i Mirakler":

"Frelse er genkendelsen af, at sandheden er sand, og at intet andet er sandt. Det har du måske hørt før, men måske accepterer du ikke begge halvdele af denne udtalelse. Uden den første giver den anden ingen mening. Men uden den anden er den første ikke længere sand. Sandhed kan ikke have nogen modsætning. Dette kan hverken siges eller tænkes for tit. For hvis det, som ikke er sandt, er sandt ligesom det, der er sandt, så er en del af sandheden falsk. Og sandheden har mistet sin betydning. Intet andet end sandheden er sandt, og det, som er falskt, er falskt." (Arbejdsbogen til Et Kursus i Mirakler).

"Sandheden må være sand hele vejen igennem for at være sand. Den kan ikke modsige sig selv eller være delvis usikker og delvis sikker." (Arbejdsbogen til Et Kursus i Mirakler)

JJ:

Nogle mennesker reflekterer på sandheden og ser sandhed som noget stort, og absolut sandhed som noget meget betydningsfuldt, men sådan er det slet ikke. Sandheden er sand, uanset om det er den kendsgerning, at der lander en flue på din næse, eller at ild en dag vil brænde jorden. Hvis en kæmpemæssig begivenhed finder sted, så er den sand, og hvis der finder en lille begivenhed sted, så er den også sand. Selv om den ene begivenhed er meget betydningsfuld, så gør det den ikke mere sand end den lille begivenhed.

Det virker, som om der er mange, der gerne vil beskæftige sig med de højeste sandheder af eksistensen, men det gør lige så meget godt, som hvis man giver et barn, der er ved at lære bogstaverne, en bog med Shakespeares værker og beder det læse dem og tænke over meningen med dem. Han kan ikke læse dem, så han kan slet ikke tænke over dem. Da han ikke kan læse, er hans hjerne tom, mens han bladrer gennem bogen, for ordene er blot udflydende symboler, som ikke siger ham noget.

Lad mig fortælle jer noget, der kan få jer tilbage på jorden. De højere verdener kaldes de formløse verdener af Mestrene. I disse verdener findes der ingen sandhed, sådan som vi forstår udtrykket. For at bevise det, så vil jeg bede jer tænke på en sandhed, som I forstår og derefter forklare mig sandheden uden at male et billede af noget, der har form i tid og rum. Det vil I ikke kunne gøre.

Barnet lærer det grundlæggende først: hvordan man taler, kommunikerer, alfabetet, at læse, at tænke og så videre. Når han så modnes, kan han fuldt ud bruge alle de ting, han har lært, og derefter lærer han at finde viden på måder, der ligger ud over at læse, nemlig gennem sjælens kraft. Til sidst har han måske slet ikke brug for at læse igen, fordi han får viden ved hjælp af andre metoder.

Sådan er det også med os. Vi må begynde der, hvor vi er. Ja, der er meget illusion i denne verden, og der findes andre verdener, som er mere permanente og virkelige på de højere plan. Når vi kommer der, vil denne verden synes at være en drøm, men der vil igen komme en dag, hvor vi skal udvikle os endnu mere og forlade denne højere drøm. Så den verden var heller ikke den ultimative. Hvis vi forsøger at løse ligningerne på de højere plan i stedet at forstå for vores grundlæggende lektioner, så vil vi hverken kende mysterierne på de højere plan eller være i stand til at leve

succesfuldt på de lavere. Det fører kun til, at den søgende bliver drømmeren i drømmen i stedet for den, der vågner fra drømmen.

Vejen ud af illusionerne er sandheden. Vi må aldrig dække over sandheden, uanset hvor den er, og om den er stor eller lille. Anerkend al virkelighed (eller uvirkelighed, hvis I ønsker at kalde den sådan), for hvad den er. Læg ikke noget til, træk ikke noget fra, dæk ikke over den med bedrag eller pynt på den med løgne, så bliver du sandheden, og sande veje til frigørelse åbner sig foran dig. ”I skal kende sandheden, og sandheden vil gøre jer frie”, er måske den mest dybsindige sætning, der nogensinde er blevet udtalt.

Der findes to typer af sandhed, som vi kan reflektere over.

For det første er der sande kendsgerninger. De er brudstykker af information om begivenheder eller ideer.

For det andet er der sande principper. Et sandt princip er en løftestang, som fører til mange sande kendsgerninger.

For eksempel er $2 + 2 = 4$ en sand kendsgerning. Hvis du kun lærer dette, vil du vide én ting, som er sand, men det vil ikke være særligt nyttigt for dig. Hvis du på den anden side lærer principperne, som ligger bag addition og subtraktion, kan du finde milliarder af sande kendsgerninger om tallene. Du vil for eksempel forstå, at $1 + 1 = 2$, $1 + 2 = 3$, $5 + 5 = 10$ og så videre. Et uendeligt antal kendsgerninger er nu til rådighed for dig.

Vi begynder vores udvikling inden for sandhed med at genkende sande kendsgerninger og data og at videregive dem på en korrekt måde uden bedrag. Efterhånden som vores sind udvider sig, tiltrækkes vi hen imod sande principper, fordi vi begynder at indse, at disse sandheder er yderst værdifulde. Problemet er, at vi ikke kan håndtere eller overhovedet genkende sande principper, før vi har lært at omgås kendsgerninger på en sand måde. Når vi ser og videregiver sande kendsgerninger, som de er, forbereder vi os på at se sandheden i principper, som præsenteres for vores bevidsthed.

Punkter i tid og rum

Jeg har bare et øjeblik, men jeg ville gerne kommentere Tracys tanke.

Hun skriver:

”Det var sandt på et tidspunkt i mit liv, at jeg ikke kunne gå. Det VAR sandt. Det er det ikke mere.”

JJ:

Husk at vi taler om sandheder som punkter i tid og rum. Overvej hvad det betyder. Det er nøglen til at harmonisere alle vores tanker her i gruppen.

Det er sandt, at der findes et punkt i tid og rum, da jeg var en baby og ikke kunne gå. Men nu er jeg på et andet punkt i tid og rum, og jeg kan gå, men det ændrer jo ikke det punkt i tid og rum, hvor jeg ikke kunne gå. Det eksisterer stadig, og det er stadig sandt, at jeg ikke kunne gå, da jeg var en baby.

Det er lidt det samme, som hvis du går hen ad en sti og kommer forbi nogle meget smukke landskaber. Efter en times tid ændrer landskabet sig, og det er ikke længere så smukt. Det betyder ikke, at det smukke landskab bag dig er forsvundet. Det eksisterer stadig, og du kan gå tilbage og se på det, når som helst du ønsker at gøre det.

Sådan er det med punkterne i tid og rum. Ethvert punkt i tid og rum er et punkt af sandhed, som

altid vil være der.

Det er et omfangsrigt emne, vi er i gang med at diskutere, og det kommer til at tage nogen tid at komme igennem det, men når vi når igennem, tror jeg, at de fleste af os vil se det samme – ikke fordi jeg er en autoritet for jer, men fordi jeres egne sjæle er jeres autoritet, og alle sjæle er ét.

Her er Zinas definition af sandhed:

”Sandhed er det, som jeg ved på nuværende tidspunkt.”

JJ:

Din definition fortæller mig ikke ret meget, så jeg vil gerne stille dig nogle spørgsmål for at forstå dig mere præcist.

Er sandhed det, som du tror, at du ved eller det, som du ved, at du ved?

Hvis du tror, at du ved, at noget er sandt, og det senere viser sig, at det var falskt, var det så i virkeligheden sandt i begyndelsen?

Hvis du tror, at du ved, at $2 + 2 = 3$, er det så sandt ud fra din definition?

Hvis jeg præsenterer dig for noget, som du ikke ved lige nu, er det, som jeg ved, så sandt? For eksempel var den højeste temperatur i Boise i dag 18 grader. Når jeg ved det, og du ikke ved det, er det så sandt eller ej? Hvis det ikke er sandt, hvad er så den sande temperatur?

Emnet 'sandhed' er ikke et emne, som jeg ville have taget fat på, da denne gruppe var ny. Jeg vidste, at det ville være et kontroversielt emne, og der er mange andre ting, jeg vil præsentere, som vil være kontroversielle. Derfor var det vigtigt, at jeg først etablerede et forhold med en del af jer, så jeg ville være en fortjent autoritet i jeres øjne. Kun på denne måde vil de fleste mennesker forholde sig åbne over for nogle af de ting, jeg vil fremføre. Det er helt i orden ikke at acceptere det, jeg fremfører, men hvis man ikke forholder sig åben nok til at overveje det, har man heller ingen mulighed for at få noget som helst bekræftet gennem sin egen sjæl.

Vi har flydt stille og roligt af sted i et stykke tid, så jeg tænkte, at det var på tide at røre lidt i gryden og måske nå til et lidt højere niveau.

Grunden til, at jeg bad om Zinas definition af sandhed, er for at kunne besvare hendes indlæg bedre, for hvis hendes og min definition af sandhed er helt forskellige, så bliver resultatet en meget forvirrende og frustrerende kommunikation. Zina nævner mental telepati, men vi mennesker er i øjeblikket begrænsede til at bruge ord, og vi må pløje med de heste, vi har.

Jeg har forsøgt at gå tilbage til tidligere indlæg for at finde ud af, hvad du, Zina, mener, når du taler om sandheden og den absolutte sandhed.

Her er, hvad jeg har fundet:

Du taler tilsyneladende kun om sandhed i den absolutte betydning, og sandheden ligger efter din mening uden for denne verden. Når vi ser en elefant, ser vi ikke sandheden om elefanten. Alt, hvad der er sandt ved denne elefant, ligger uden for dens fysiske form. Hvis jeg kan se, at elefanten har 4 ben, er det efter din mening ikke sandhed. Så hvis jeg fortæller nogen, at elefanten kun har 3 ben, så lyver jeg altså ikke.

Du siger, at fortiden ikke er sand og kan ændres. Fremtiden er heller ikke sand og kan ligeledes ændres. Betyder det, at Bill Clinton alligevel ikke havde sex med Monica? Han har måske ændret

sin fortid, så han nu fortæller os sandheden?

Undskyld, men det giver ikke mening for mig. Jeg betragter en sådan tankegang som en del af en stor illusion, som har fanget mange new age mennesker, som har misforstået "Seth" bøgerne og "Et Kursus i Mirakler".

Hvis man definerer sandheden så smalt, så gør det hele ideen med at fortælle sandheden meningsløs. Vi er nødt til at prøve at være realistiske. 99% af menneskene har en temmelig god fornemmelse af, hvad vi mener, når vi siger, at vi fortæller sandheden, eller at vi lyver. Jeg tager det, som mennesker allerede forstår korrekt om sandheden og vejleder dem et skridt højere op. Det er sandt, at når vi fortsætter ind i de verdener, der er højere end den fysiske, virker alting som mere virkeligt og permanent, og det kalder du "absolut sandhed", men selv i de højere verdener findes der forandringer og "DET AT BLIVE", så heller ikke her er noget absolut på den måde, som du tilsyneladende mener.

At sige at $2 + 2$ ikke er 4, er at argumentere for diskussionens egen skyld. Det fører os ikke til noget. I den endelige enhed, hvor der ikke findes et $2 + 2$, eksisterer du ikke som en enhed, men hvordan kan det gavne os overhovedet at tænke på det, når der er så mange sandhedspunkter her i denne virkelighed, som – gennem glæde - kan hjælpe os med AT BLIVE?

Lad mig nævne et par andre ting, som I måske aldrig har tænkt på.

Der findes mennesker, som påstår, at vi kan ændre både fortiden og fremtiden. Men lad mig præsentere jer for min mening: Man kan hverken ændre fortiden eller fremtiden.

Nej, jeg er ikke fortaler for læren om en forudbestemt fremtid, overhovedet ikke. Lad mig forklare. Man kan ikke ændre fremtiden, fordi der ikke er noget at ændre. Fremtiden er her ikke endnu. I skaber fremtiden inden for jeres bevidsthedscirkel, men når hvert enkelt punkt i tid og rum ankommer, så kan det ikke forandres.

Lad mig sige det således. Lad os forestille os, at I vil lave en snebold, og I tænker ved jer selv: "Nu vil jeg ændre fremtiden og ikke lave en snebold, jeg vil lave en snemand i stedet for." Tiden går, og I laver en snemand i stedet for snebolden og tænker: "Jeg er stolt af mig selv. Jeg har ændret fremtiden."

Nej, det passer ikke. Snebolden blev aldrig lavet i fremtiden, så der var ikke noget at ændre. Da fremtiden blev til nutid, var der ingen snebold at ændre. Den virkelige fremtid indeholdt snemanden. Det, I ændrede, var jeres beslutning.

Nu er begivenheden sket, og der er en snemand på dette punkt i tid og rum, og der vil aldrig kunne komme en snebold der. Dette punkt, hvor snemanden blev skabt, kunne ikke ændres, da det lå ude i fremtiden og kan ikke ændres, da det blev fortid.

I ændrer ikke fremtiden og fortiden, I skaber dem. Hver eneste skabelse er et beslutningspunkt. I kan skabe eller beslutte alt, hvad I ønsker, men beslutninger i tid og rum kan heller ikke ændres. Hvis jeg i går besluttede mig for at købe en ny bil, men ændrede mening i dag, så ændrer jeg ikke det faktum, at jeg tog beslutningen om at købe en bil i går. Men jeg kan ændre virkningen af den beslutning med en modsatrettet beslutning i dag.

Zina nævner endnu en ting, der fortjener overvejelse. Hun siger, at sandhed ikke er noget, vi opfatter. Det vil jeg gerne argumentere imod. Al sandhed, som vi registrerer i vores bevidsthed eller forståelse, er sandhed, som vi på en eller anden måde har opfattet. Hvis vi ikke opfatter den, kan sandheden ikke registreres i vores bevidsthed. Hvis I ikke mener, at dette er sandt, så tænk på noget, I ved eller tror, er sandt, og fortæl mig, hvordan I fik den mening uden at opfatte noget.

Copyright J J Dewey